

dem Rigsbankpengenes Underdele. Befolkningen vilde lide altfor meget derved; det vilde have tilfølgende, at de maatte være forsynede med en dobbelt Montfort, og at der maatte være en langt større Mæsse af Stillingsmønt, end der ellers vilde behøves. Naar den ærede Finansminister troer, at han vil være istand til at kunne ty i nogle Folk til at regne og tænke anderledes, end de nu gjøre, saa troer jeg rigtignok, at han tager meget fejl. Følgen vilde blive, at de forskjellige Montforter vedbleve at courser mellem hinanden i daglig Handel og Wandel; indbyrdes vilde Folk vedblive at betale i Courantfillinger; men, naar de skulde betale Noget ind i de offentlige Kasser eller deslige, vilde de betale i Rigsbank. Eller ogsaa vilde Rigsbankpenge gaae i daglig Handel og Wandel; men, naar Folk skulde træde i Forbindelse med Folk udefra eller Folk fra Hamborg, maatte de være forsynede med en anden Montfort, end den sædvanlige, og det vilde altsaa blot give Anledning til, at der blev skabt et Slags smaa Verelærer og derved lagt en ny Skat paa Indbyggerne af disse Landsdele. I ethvert Tilfælde vilde der ved en saadan Foranstaltning opstaae en Forvirring, som er langt større; end den ærede Finansminister troer. Jeg har selv været paa et Sted, hvor der blev gjort Forandring af Montsfoden, en Forandring, som var af langt større Betydning end den, hvorom der her er Tale, og har derved havt Anledning til at vide, hvad en saadan Forandring medfører. Det var nemlig i Indien, hvor der var 5 à 6 forskjellige Montforter, der courserede ved Siden af hinanden, nemlig Sica-Rupier, Madras-Rupier, Bombay-Rupier, Fernesfabud-Rupier o. fl., og det var altsammen incommensurable Størrelser. De Banskelligheder, som hermed vare forbundne, bleve for en væsentlig Deel havede derved, at man valgte til Courant-Rupie en Mont, som var en Middelfort, og der tildeels var commensurabel med de fleste andre Montforter. Men her vil man med Rigsbankpengene og deres Underdele i Hertugdømmerne indføre en Montfort, som, hvad Underdellingerne angaaer, er incommensurabel med den der courserende Montfort, og det er uflogt og uretfærdigt. Naar man der-

imod vil indføre Decimalsystemet, kunde det blive muligt, at man fik en virkelig Montteenhed, og man behøver i saa Henseende ikke i nogen betydelig Grad at forandre Montforterne i Hertugdømmerne og Kongeriget. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvorledes Saadant kan lade sig gjøre. Naar man tager det danske Rigsbank 2 Mk. Stykke, som allerede er 10 $\frac{1}{2}$ Courant, til Eenhed, og deler 2 Mk. i 100 Cents, saa havde man en lignende Inddeling som paa Francs. Disse Cents vilde passe paa alle Mønter, som ere gjældende i Hertugdømmerne. Vort Marksstykke vilde nemlig isaafald blive 50 Cents, 8 $\frac{1}{2}$ vilde blive 25 Cents, 1 $\frac{1}{2}$ Courant vilde blive 10 Cents, 2 Sechslinge vilde blive 5 Cents. Disse Cents vilde passe med de fleste fremmede Mønter, f. Ex. med den norske Montfod, 1 norsk $\frac{1}{2}$ vilde blive 5 Cents, og vilde have alle Banskelligheder. Jeg troer, at, naar det forholder sig, som af mig er anført, viser det, at der er al Anledning til at undertaste denne Sag en yderligere Drøftelse, om der ikke til § 2 af dette Lovforslag kunde gjøres en saadan Tilfoining, at det blev muligt at indføre en virkelig Montteenhed i Riget uden altfor mange Forvillinger. Med de Districter, jeg nu har tilladt mig at fremsøre, har jeg ikke havt Andet til Hensigt end at anbefale, at Sagen maa gaae til et Udvalg, hvor den nærmere kan undersøges. Hvad jeg har havt den Ære at sige, har jeg iøvrigt ikke af mig selv, men har faaet det meddeelt af nogle danske Røbmænd, som længe have overveiet den Sag, og troet, at det var den bedste Maade, at bringe en Udsoning tilveie paa.

Finansministeren: Jeg tillægger mig ingenlunde nogen stor Sagtyndighed i Montfortene; jeg tillægger mig kun saamegen Indsigt i disse Forhold, som der behøves for at kunne forstaae virkelige Sagtyndiges Mening derom; men jeg holder mig for overbevist om, at enhver Sagtyndig vilde, naar han havde hørt den ærede sidste Talers Foredrag, indsee, at han kjendte mere til de ostantiske end til vore egne Forhold, og isærdeleshed til Forholdene i Hertugdømmerne. Hvad han fremsøgte, var aldeles forkeert, og det er ligesaa umuligt at glennemføre hans System eller det, som han antydede som et